

# РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. София, 02.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 04.12.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова**

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **9653** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. АПК. Образувано е по жалба на [фирма] срещу Постановление № 3 от 09.08.2012г. на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, в частта му относно налагане на имуществена санкция на [фирма].

В жалбата се посочва, че Постановление № 3 от 09.08.2012г. е прието в противоречие с материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила. Жалбоподателят не отрича, че Решение № 343/31.03.2012г. на КРС е влязъл в сила акт, но твърди, че за неизпълнението му следва да се прилага реда за ангажиране на административнонаказателната отговорност предвиден в Закона за електронните съобщения /ЗЕС/ и Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/. Твърди и че Решение № 343/31.03.2012г. на КРС противоречи на изменения, след постановяване на решението, ЗЕС. Изложени са и съображения относно прекомерност на наложената санкция. Моли съдът да отмени постановлението в обжалваната част.

Ответникът – Комисия за регулиране на съобщенията, оспорва жалбата. Посочва, че в АПК и в ЗЕС не съществува забрана за прилагането на чл. 287 АПК. Посочва, че обжалваното постановление цели да принуди жалбоподателя да изпълни Решение № 343/31.03.2012г. на КРС, което е постановено, поради постъпили жалби от потребители на услугите на [фирма]. Моли съдът да потвърди постановлението в обжалваната му част.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения

акт, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване акт по смисъла на чл. 294 АПК, постановен от орган по изпълнението. Жалбата изхожда от надлежна страна – участник в производството по изпълнението (чл. 295 АПК), за която е налице и интерес от обжалването, доколкото постановлението на органа по изпълнението засяга правната сфера на [фирма]. Жалбата, е подадена в срока по чл. 296, ал. 1 АПК. От доказателствата по делото се установява, че Постановление № 3 от 09.08.2012г. е връчено на жалбоподателя на 16.08.2012г., а жалбата е подадена чрез органа по изпълнението на 22.08.2012г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

С Решение № 343 от 31.03.2011г. КРС на основание чл. 233, ал. 3 от ЗЕС е дала задължителни указания на [фирма] за изменение на определени разпоредби от Общите условия за взаимоотношенията между [фирма] и абонатите и потребителите на обществените мобилни наземни мрежи на жалбоподателя по стандартите GSM и UMTS (ОУ), касаещи кредитния лимит на абонатите. Даден е и 14 дневен срок от получаване на решението за преработване съобразно дадените указания. Между страните не се спори, че решението е влязло в сила. Потвърдено е от състав на Върховния административен съд. След служебно извършена проверка съдът констатира, че Решение № 343 от 31.03.2011г. на КРС е потвърдено с Решение № 10464 от 16.07.2012г. по дело № 6045/2012г. на петчленен състав на ВАС. Именно поради неизпълнението на това решение с оспорваното в производството Постановление № 3 от 09.08.2012г. на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лв. седмично до изпълнение на решението. От жалбоподателя по делото са представени доказателства във връзка с изразено становище на ответника по изменение на ЗЕС, както и писмо изх. № на [фирма] 4712/05.09.2012г. относно изпълнение на Решение 343/2012г. Няма данни последното, кога и дали е достигнало до ответника. Съдът намира тези доказателства за неотнормими към спора, тъй като те касаят факти и обстоятелства извън оспореното постановление. Становището на органа по изменението на ЗЕС не касае законосъобразността на оспорения акт, а факта, че решението е изпълнено не обосновава отмяна на постановлението, тъй като това изпълнение касае един последващ, след издаване на постановлението момент.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Оспорваното постановление съдът намира, че е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 271, ал. 1, т. 1 АПК. Решение № 343/2011г. е изпълнително основание и като такова, при липсата на доброволно изпълнение, подлежи на принудително изпълнение по реда предвиден в дял V на АПК. АПК в случаите на неизпълнение на незаместими задължения, каквото е процесното, предвижда налагане на имуществена санкция на задължената организация. Имуствената санкция се налага до изпълнение на задължението. За да принуди задълженото юридическо лице да изпълни вменените му задължения, органът по изпълнението е избрал именно реда по чл. 287, ал. 1 АПК. Не се споделят от настоящата инстанция доводите на жалбоподателя за неприложимостта на този ред, тъй като в ЗЕС имало специален ред за ангажиране на административнонаказателната отговорност по реда на ЗАНН. Става въпрос за две отделни възможности пред административния орган, реализиращи се по

различен ред. Имууществените санкции и глоби, налагани в изпълнителното производство, са различни от тези налагани за административни нарушения, аргумент от чл. 287, ал. 3 АПК. Те имат за цел да принудят задълженото лице да изпълни вменените му задължения.

Санкцията наложена на [фирма] е в предвидените от закона граници. Налагането на максималната санкция е обоснована от органа със значимостта на засегнатите от неизпълнението на решението на комисията обществени отношения. Не се споделят от настоящата инстанция доводите за прекомерност на наложената санкция изложени от жалбоподателя. Санкцията е наложена в максимален размер, защото се цели изпълнението на вмененото задължение. Органът е изложил мотиви, защо наложената санкция е в максимален размер. По делото не са представени доказателства, които да опровергават тези изводи, а доказателствената тежест е на жалбоподателя.

От събраните по делото доказателства се установи, че жалбоподателят не изпълнява влязъл в сила административен акт, поради което му е наложена седмична имуществена санкция. Не се споделят и доводите на жалбоподателя относно противоречието на Решение 343/2012г. със ЗЕС, тъй като те не касаят изпълнителното производство по изпълнението на този акт. В това производство съдът проверява: наличието на годно изпълнително основание по смисъла на чл. 268 АПК, дали изпълнението е насочено срещу длъжник по това изпълнително основание – чл. 274 АПК, действията от орган по изпълнението ли се предприемат – чл. 271, предприел ли е органът по изпълнението законосъобразни изпълнителни действия – чл. 286, 287, 288 АПК. В процесния случай изпълнителните действия се предприемат от компетентен орган по изпълнението, при наличие на изпълнително основание и в съответствие с предвиденото в закона. Предвид това жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 298 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Постановление № 3 от 09.08.2012г. на Комисията за регулиране на съобщенията, в частта му относно налагане на имуществена санкция на [фирма].

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Препис от решението да се изпрати за сведение на страните.

СЪДИЯ: